

Protokoll fört vid enskild föredragning

Finansavdelningen
Allmänna byrån, F1

Beslutande
Minister
Mats Perämaa

Föredragande
Jurist
Mathias Brink

Justerat
Omedelbart

Nr 12

Utlåtande om utkastet till regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 35 och 36 § i mervärdesskattelagen.

ÅLR 2024/773

10 F1

Beslut

Beslöts lämna utlåtande enligt **bilaga 1, F124E07**.

Hänvisning
VM003:00/2024

Kontaktperson
Jurist Mathias Brink

Finansministeriet
Statsrådet
kirjaamo.vm@gov.fi

Finansministeriet
Statsrådet
Pauliina Pitkänen
pauliina.pitkanen@gov.fi

Ärende

Utlåtande om utkastet till regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 35 och 36 § i mervärdesskattelagen

Finansministeriet har gett landskapsregeringen möjlighet att lämna utlåtande om utkastet till regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 35 och 36 § i mervärdesskattelagen.

Lagstiftningsbehörighet

Lagstiftningsbehörigheten inom beskattningen är delad mellan landskapet Åland och riket. Landskapet Åland har enligt 18 § 5 punkten självstyrelselagen för Åland (ÅFS1991:71) lagstiftningsbehörighet avseende landskapet tillkommande tilläggsskatt på inkomst och tillfällig extra inkomstskatt, landskapet tillkommande närings- och nöjesskatter, grunderna för avgifter till landskapet och kommunerna tillkommande skatter. Enligt 27 § 36 punkten självstyrelselagen för Åland har riket lagstiftningsbehörighet i fråga om skatter och avgifter med de undantag som nämns i 18 § 5 punkten. Förslaget gäller mervärdesskatt, som är en indirekt skatt och riket har lagstiftningsbehörighet avseende indirekta skatter enligt 27 § 36 punkten självstyrelselagen.

I mervärdesbeskattningen i landskapet tillämpas lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (FFS 1266/1996) (kallad undantagslagen). De föreslagna ändringarna genomförs även i landskapet genom att undantagslagen gör den finländska mervärdesskattelagen (FFS 1501/1993), med vissa undantag, tillämplig till denna del på Åland.

Landskapsregeringens synpunkter

Mervärdesskattelagen (1501/1993) innehåller hänvisningar i vissa bestämmelser till lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990), vilken upphävdes den 1 januari 2024 genom lagen om tillsynen över social- och hälsovården (741/2023). Målsättningen med utkastet till propositionen är att uppdatera dessa hänvisningar i 35 och 36 §§ mervärdesskattelagen så

att mervärdesbeskattningen av hälso- och sjukvårdstjänster inte förändras. Enligt utkastet bedöms ändringarna inte leda till några konsekvenser för de som säljer eller köper hälso- eller sjukvårdstjänster, då tillämpningsområdet för skattefriheten förblir oförändrat. Ändringarna bedöms inte heller ha några konsekvenser för intäkterna från mervärdesskatten. Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

35 § mervärdesskattelagen innehåller en definition av skattefria hälso- och sjukvårdstjänster. Enligt den nuvarande 1 punkten betraktas som skattefria hälso- och sjukvård de åtgärder som närmare definieras i paragrafen, om det är fråga om vård vid en sådan verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som staten, välfärdsområdet eller kommunen är huvudman för eller vård som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård. Ändringsförslaget gällande den 1 punkten innebär att hänvisningen till vård som avses i den numera upphävda lagen om privat hälso- och sjukvård ersätts med en hänvisning till hälso- och sjukvårdstjänster som avses i lagen om tillsynen över social- och hälsovården. Begreppet hälso- och sjukvårdstjänst definieras i 4 § 4 punkten samma lag.

Definitionen av hälso- och sjukvårdstjänster har preciserats i lagen om tillsynen över social- och hälsovården, enligt lagens förarbeten, jämfört med lagen om privat hälso- och sjukvård. Med hälso- och sjukvårdstjänst avses sådana åtgärder för bestämmande av patientens hälsotillstånd eller för återställande eller upprätthållande av hälsan, hälso- och sjukvård eller någon annan behandling där medicinska eller odontologiska metoder används eller grundar sig på läkarvetenskap eller tandläkarvetenskap. Definitionen av hälso- och sjukvårdstjänster i 35 § mervärdesskattelagen skiljer sig från definitionen av hälso- och sjukvårdstjänster i lagen om tillsynen över social- och hälsovården. Skillnaden är att definitionen i mervärdesskattelagen endast omfattar åtgärder för att bestämma en människas hälsotillstånd samt funktions- och arbetsförmåga. Även fortsättningsvis ska därför inte estetiska behandlingar som utförs av yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och som kräver medicinsk kompetens vara skattefria.

Liksom i nuläget nämns i förslaget till 35 § 1 punkten mervärdesskattelagen först vård vid en sådan verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som en offentlig aktör är huvudman för, sedan hänvisas det till sådana hälso- och sjukvårdstjänster tillhandahållna av en privat tjänsteproducent som avses i lagen om tillsynen över social- och hälsovården. En privat tjänsteproducent avser en sådan tjänsteproducent enligt definitionen i 4 § 2 punkten i lagen om tillsynen över social- och hälsovården som inte är en offentlig aktör. Den definitionen omfattar enligt förarbetena till lagen alla fysiska personer och sammanslutningar som producerar hälso- och sjukvårdstjänster. Producenterna av hälso- och sjukvårdstjänster och deras tjänsteenheter ska finnas i registret Soteri, vilket innebär att skattefriheten för hälso- och sjukvården på motsvarande sätt som i nuläget ska gälla bara sådan vård som står under samhällets tillsyn.

I 36 § mervärdesskattelagen finns en förteckning över varor och tjänster relaterade till hälso- och sjukvårdstjänster där skatt inte betalas på försäljningen. Det föreslås att 5 punkten ändras så att hänvisningen till den som tillhandahåller hälso- och sjukvårdstjänster enligt lagen om privat hälso- och sjukvård ersätts med en hänvisning till en privat tjänsteproducent av hälso- och sjukvårdstjänster enligt lagen om tillsynen över social- och hälsovården. En privat tjänsteproducent avser en sådan tjänsteproducent av hälso- och sjukvårdstjänster enligt definitionen i 4 § 2 punkten i lagen om tillsynen över social- och hälsovården som inte är en offentlig aktör.

Lagen om tillsynen över hälso- och sjukvården tillhör rättsområden där landskapet har egen behörighet i alla delar. I dagsläget finns inte någon åländsk lag gällande privat hälso- och sjukvård. Ett lagförslag har arbetats fram och ärendet är nu hos Ålandsdelegationen. Det är därför av stor betydelse att det i mervärdesskattelagen inkluderas sådana skrivningar att skattefriheten för hälso- och sjukvårdstjänster ska gälla på samma villkor på Åland som i riket.

Landskapsregeringen kan konstatera att de föreslagna ändringarna inte förändrar tillämpningsområdet för skattefriheten, att ändringarna inte leder till några konsekvenser för de som säljer eller köper hälso- eller sjukvårdstjänster och att ändringarna inte påverkar intäkterna från mervärdesskatten. Sammanfattningsvis kan det dock konstateras att det är särskilt viktigt att det i mervärdesskattelagen inkluderas sådana skrivningar att skattefriheten för hälso- och sjukvårdstjänster ska gälla på samma villkor på Åland som i riket. Andra skäl har inte uppstått för landskapsregeringen att invända mot sakinnehållet i det utkast till proposition som landskapsregeringen har fått ta del av.

Minister

Mats Perämaa

Jurist

Mathias Brink

FÖR KÄNNEDOM

Ålands lagting, info@lagtinget.ax

Riksdagsledamot Mats Löfström, mats.lofstrom@riksdagen.fi